

با گسترش شعار نان و آزادی به مقابله با مضحکه انتخاباتی ارتجاع حاکم برخیزیم!

رفقای کارگر، فعالین جنبش انقلابی!

متجاوز از سه دهه است که سرمایه دارن و زمینداران در اتحاد با بورژوازی امپریالیستی با برافراشتن پرچم اسلام یکی از قرون وسطائی ترین اشکال حاکمیتی را در کشور ما بر پا داشته اند. این حاکمیت در تمامی سالهای حاکمیتش در مقابله با هر اعتراضی از جانب ما تنها و تنها به زبان سرکوب و دار و زندان سخن گفته است. این مقابله میان صفوف ما و ارتجاع حاکم دقیقا از همان بدو قدرت گیری اشان آغاز گشت. دارودسته های مزدور حزب الهی اشان را از همان ابتدا به سرکوب جنبش زنان و دانشجویان گسیل داشتند، بر علیه جنبش زنان چماق و روسری را بمیان کشیدند و بر علیه جنبش دانشجویی به برپائی دفتر چماقداران تحکیم وحدت و انقلاب فرهنگی اتکا داشتند، ارتش ضد مردمی اشان را به سرکوب مبارزات ملل ساکن ایران به کردستان، خوزستان و ترکمن صحرا و... گسیل داشتند. با برپائی حفاظت اطلاعات سپاه پاسداران به فرماندهی محسن رضائی به شناسائی و دستگیری فعالان جنبش کارگری و سیاسی اقدام نمودند. آنان برای سرکوب جنبش آزادیخواهانه ما و سازماندهی مجدد نظم سرمایه دارانه به میدان آمده بودند. تمامی جبهه ارتجاع از مرتجعین حاکم گرفته تا ارتجاع بورژوا امپریالیستی و تا نوکران اپورتونیست و رفرمیست بی حیره مواجب اشان که یا سر در آخور روس ها داشتند و یا حواریون کعبه چین بودند، عزم کرده بودند تا در مقابله با جنبش ما از هیچ دناستی خودداری نکنند. اگر ارتجاع حاکم با یورش قرون وسطائی با چکمه پوشانش نظیر رضائی و احمدی نژاد به کشتار میپرداخت و تبیین مبانی مشروعیت اسلامی فرمان این کشتارها بوسیله امثال کربوبی و میرحسین موسوی صورت میگرفت و باصطلاح سازمان های بین المللی چشم و گوششان را بر این ددمنشی بسته بودند و کور و کر شده بودند، اپورتونیستها و رفرمیستها و رفیقان نیمه راه با اشاعه تئوری های بورژوائی اشان نظیر آنکه "جمهوری اسلامی دولت مطلوب بورژوازی نیست" و یا اینکه جنبش ملت‌های ساکن ایران "جنبش ناسیونالیستی" و "برادر کشی است" و در مقابل منافع جنبش کارگری است، به عقب راندن صفوف ما و نابود سازی اتحاد انقلابی در درون جنبش کارگران، زنان، دانشجویان و ملت‌های تحت ستم مبادرت مینمودند. حال آنکه این حاکمیت محصول توافقات امپریالیستی در "گوادلوپ" و تعهد به امپریالیستها در سرکوب انقلاب بوده و هست. نطفه موجودیت اینان با جنایت و کشتار بسته گشته تا جائیکه حتی مضحکه انتخاباتی اشان مهر جنایت بر خود دارد، چراکه به ما اجازه میدهند که از میان چند تن از قاتلانمان برای یکی از آنها هورا بکشیم و نقش سپاهی لشکر در بالماسکه اشان را اجرا کنیم.

اما اوضاع جنبش انقلابی در مسیری رو به رشد بسوی خیزش رادیکالیسم انقلابی در پیشرفت است. در تازه ترین خیزشهای این جنبش ما شاهد پرچم افرازی نوین نیروهای انقلاب هستیم. این انفجاری ناگزیر بود که بر متن تحولات سیاسی-انقلابی چندین دهه ای صورت میگرفت. بدین علت علیرغم تمامی تهدیدات و دندان نشان دادن های ارتجاع حاکم تا پیش از ۱۱ اردیبهشت امسال، پیشگامان جنبش کارگری در اتحاد با جنبش زنان و دانشجویان در مراسم روز کارگر و با صدور قطعنامه روز کارگر، از هر زمان دیگری آشکارتر پرچم انقلاب آتی را برافراشتند. این رای جنبش انقلابی در مقابله با اوضاع جاری است.

رفقای کارگر، فعالین جنبش انقلابی!

پیشقراولان انقلاب آتی، صفوف فعالین جنبش کارگری، زنان، دانشجویان یا در یک کلام پرچمداران صفوف انقلاب در مراسم سرکوب گشته اول ماه مه صریحا انزجار خود از وضع حاکم را با حمایت از آزادی اعلام کردند. این جنبش صراحتا برای نان و آزادی به میدان آمد. این جنبش علیرغم آنکه بر صعب و دشوار بودن این مقابله سراسری و خیابانی واقف بود در مقابله با اوضاع حاکم پرچمی دیگر را برافراشت. این راهی ناگزیر بود. در مراسم روز کارگر پرچم درخواست آزادی به مثابه مطالبه ای که بایستی در راستای منافع صفوف انقلاب متحقق گردد بتوسط کارگران و در اتحاد با جنبش زنان و دانشجویان برافراشته گردید. جنبش انقلابی میهن ما رای خود را در همان روز و در مصافی انقلابی بسود انقلاب آتی اعلام نمود. این پرچم نان و آزادی است که نظم سرمایه دارانه را به مقابله طلبیده است، پرچمی که تا کنون در راه برافراشته گشتنش جنبش انقلابی ما جانهای شیفته بسیاری را فدا کرده است.

رفقای کارگر، فعالین جنبش انقلابی!

اکنون بایستی جهت عمق بخشی به نبردی که آغاز گشته با جدیتی همه جانبه به گسترش شعائر جنبش انقلابی امان اهتمام ورزیم. بایستی مانیفست آزادیخواهانه ای را که در اول ماه مه و با پیشگامی فعالین کارگری به پیش صحنه نبردهای سیاسی جاری پای نهاده است به پرچم مبارزات کارگران و زحمتکشان مبدل نمود. بایستی صفوف هر چه بیشتری را جهت آزادی رفقای در بندمان بسیج کنیم. بایستی در راستای استحکام و سازماندهی گسترده اتحاد انقلابی در صفوف جنبش انقلابی امان به متحد ساختن نبردهای کارگری و نبردهای جنبش زنان، دانشجویان و ملت‌های تحت ستم حول شعار نان و آزادی و مانیفست آزادیخواهانه اول ماه مه اقدام نماییم. این و فقط این میتواند انتخاب ما در شرایط حاضر باشد. ما بایستی توده هر چه وسیعتری را به **انتخاب** این راه و **رای** به تحقق آن فراخوانیم. برای پیشرفت بدین سمت بایستی به هر شکل ممکنه برای آزادی یاران در بندمان نبرد نمائیم.

سرنگون باد جمهوری اسلامی !
نان، آزادی، سوسیالیسم !
پیروز باد نبرد متحدانه کارگران و زحمتکشان!
زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

سازمان رزمندگان آزادی طبقه کارگر- چهارم خرداد ۱۳۸۸

razmandehi@gmail.com